

Cena Numeru 3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincyi.

PRENUMERATA

Prenumerata za granicą 1 mk. 50 k. (tuż z dostawą do domu na prowincyi z przesyłką pocztową) Kor. 60 hal. Prenumerata za granicą 1 mk. 50 k. 2 fr. 1 rs. POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCYACH PISM I NA WSZYSTKICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petitu 16 hal., za każdy następny raz 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 halerze od wycisku (minimum 50 hal.). Nadstawne za wiersz petitu 50 hal. spody na każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tysiąc. Inzeraty prowadzi w swolm zarządzie p. M. Hupczya. Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna L. 2, otwarta od godziny 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokołowska, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340. Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:

LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2. Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Parlament uratowany.

Z Wiednia piszą nam: W piątek wieczorem, w chwili, gdy ostatnia iskra nastąpił uroczonemu Izby posłów przegasała, nastąpił w sytuacji korzystny zwrot i za pośrednictwem prezesa Koła Polskiego dra Głogńskiego ugoda między Niemcami a Czechami przysłała do skutku. Izba posłów zebrała się we środę na plenarne posiedzenie i przystąpiła do obrad nad prowizoryum budżetowym, w międzyczasie zaś dokonana będzie rekonstrukcja gabinetu hr. Bienentha.

Poród tej ugody był bardzo ciężki — i jeszcze nie są wiadome dokładne warunki ugody. Ze względu partjo-politycznych każda strona, Czesi i Niemcy, inaczej przedstawiają sprawę ugody. Czesi zapewniają, że tylko pod tym warunkiem zgodzi się na zaniechanie obstrakcji, iż otrzymali od Koła Polskiego gwarancję, że rekonstrukcja nastąpi; Niemcy sprzeciwiają, jakoby akceptowali rekonstrukcję jako wstępny warunek prętkarkacji z Czechami. Ugoda o te subtelności faktem jest, że ugoda przysłała do skutku, Izba zebrała się na posiedzenie i niewątpliwie nastąpi rekonstrukcja gabinetu.

W poniedziałek zbierają się przywódcy klubów na konferencję, na której nastąpił termin swobodna Izby; we wtorek odbędą się posiedzenia pełnych klubów.

Gnębienie Finlandyi przez Rosyę.

Obawa rewolucyi.

Rząd rosyjski zabiera się systematycznie do okrojania konstytucyi fińskiej, chce ograniczyć kompetencje sejmu i różne sprawy, które Finlandya dotychczas załatwiała autonomicznie, przekazać Radzie ministrów w Petersburgu; jednym słowem, rząd rosyjski gwałci systematycznie konstytucyę fińską, która ma być zaślubioną w Finlandyi tak jak w Rosyi. Finlandczycy, którzy są narodem spokojnym i rozważnym, burzą się coraz więcej, tak, że w przewidywanym rewolucyi Rosya zmobilizowała dwa korpusy armii.

Tak jak z Królestwa Rosya odebrać zamierza część gubernii siedleckiej, tak znowu w Finlandyi wykrójona ma być i wojelona do Rosyi większa część okręgu Wyborskiego. W razie rozruchów słobowina ma być systematycznie, o czym świadczy wieść, że nowy gubernator Finlandyi ma być mianowany tak generał Kleigels alho general Meiler-Zakomelski, obaj bohaterzy „ekspedycji karynych”.

Sejm fiński, jak wczoraj doniesiliśmy, został rozwiązany (po raz trzeci), ponieważ po raz trzeci zaprzestował przeciw ukazowi z Petersburga (wystanemu w poniedziałek sejmu) na ręce senatu, aby Finlandya płaciła składowi rosyjskiemu 10 milionów marek fińskich rocznie jako ekwiwalent za uwolnienie Finlandczyków od ob-

wiązku służby wojskowej w Rosyi i jako udział w kosztach obrony państwa. Nowe wybory do sejmu naznaczone na luty, a zebranie sejmu na marzec.

Finlandczycy, którzy w 1863 zgoda się nie zatroszczyli o Polskę, pozostają teraz na własnej skórze, co oznacza rząd rosyjski. Rząd rosyjski, rząd Stolyplina, czyli wojskowy, modli się, aby wśród „ludochodów” wzbudzić i utrzymać nienawiść do Rosyi. Tylko tak dalej!

Telegramy „Nowin”.

Petersburg. Wczoraj wysłano dwa puki gwadyjskie, kozaków i plecthę do Finlandyi, jako pogotowie na wypadek rozruchów. Petersburg. Wczoraj wysłano do Finlandyi pułk dywizji kirasyerskiej, oraz zmobilizowano i 1 17 korpus armii; wszystko to z obawy przed rozruchami w Finlandyi.

Wyludnienie Francyi.

Silne wstrząsanie wywarła w całej Europie rozprawa znanego ekonomisty, p. Leroy-Beaulieu, o wyludnienie Francyi, przybierającym wzrost przerazających rozmiarów. Określił się bowiem, że w pierwszem półroczu liczba urodzin zmniejszyła się o 12 692 w stosunku do pierwszego półroczu 1908 roku, licząc zaś szcęgów o 26 019 więcej. Od r. 1890 jest to już siódmy rok, w którym proces wyludnienia w tak zaskraszających wyraża się liczbach.

Za czasów drugiego cesarstwa Francya, posiadająca 36 milionów mieszkańców, wydawała na świat rok rocznie około miliona nowych obywateli. Od roku 1880 do 1889 licząc na spadła do 800 000, a w roku ubiegłym należono tylko 773 tysiące urodzin. Jeżeli w tym samym stosunku zmniejszał się będzie nadal liczba urodzin, to po latach 20 Francya przesadzi nad wyzkiem tracić będzie rokrocznie około 100 000 głów, a w ten sposób przy końcu XX. wieku ludność jej spadnie do 30 milionów, na końcu zaś następnego do 20 milionów.

Jakież są przyczyny tego wyludnienia?

Paul Leroy-Beaulieu stwierdza, że opłata demokracyczna i ultrademokratyczna była zawsze przychylna i pierzawsza urodzin, Francya zaś znalazła się w pierzawie w postaci państwa demokratycznego w kształcie czystym. Jeszcze bliżej do drugiego powód, to jest nim coraz silniejszą staje się rozluźnienie tradycyi religijnych. W ślad za tem nastąpił bowiem powrót części ludności francuskiej do poganizmu, do pojęcia życia jako źródła niezłego życia ponad szczęście i używanie; „prawo do szczęścia”, według najbardziej materyjalistycznej formuły, wstręt do kłopotów i trosk, wszystko to ma swoją rolę rolę w dobrowoli depopulacji.

Niektórzy widzą przyczynę zmniejszania się urodzin w ciężarach podatkowych. Leroy-Beaulieu wykazuje, że podatki pośrednie, na które zwala się winę, że Ludwika Filipa były znacznie cięższe, również jak podczas drugiego cesar-

Morderstwo w teatrze. (Patrz „Ze świata”).

stwa, a Francya miała znacznie więcej urodzin. Przypisywano wszystkiemu ziego alkoholizmowi również nie da się utrzymać, gdyż demontaż: Finlândia, Morhau, Cotes-du-Nord konsumują najwięcej alkoholu, a mają najmniej przyzwykłe urodzin nad szcęgami. Natomiast departament l'Yonne i departament dolny Garony mają niewiele alkoholików, a jednak śmiertelność przewyższa tam o połowę urodziny.

Leroy-Beaulieu zwraca także uwagę na pornografię, która nazywa „wzrodem, żrącym Francycy” i żąda ustawowej z nią walki. Około hygieny moralnej, głośny uczyony poleca inne. — Przedewszystkiem należy wpłynąć głęboko i intensywnie na ludność, pouczając ją o znaczeniu depopulacji. Treba wykazać jej, że normalne małżeństwo powinno mieć co najmniej

troje dzieci, gdy obecnie średnią liczbą jest rzadziej dwoje, częściej jedno. Wszystkie rodziny państwowe i gminne należy rezerwować dla ludzi, mających co najmniej troje dzieci żyjących i to bez wyjątku. Ludzie zdolni, a nie mający dzieci, znajdują kariery poza urzędem państwowym. W ten sposób silna atrakcyjność, jaką wywiera urząd, obróci się na dobro narodu, zwłaszcza, że urzędników ma Francya około 580 000. Idzie tu o przyszłość i prawa nabyte urzędników nie ma trzoje dzieci przychodziły. — Nadto urzędnik, mający tem nie ucieleśniałby. — Nadto urzędnik, mający troje dzieci przychodzi, powinien otrzymać pensyę wyższą o 25 procent, ze względu na zwiększoną kosztą wychowania i utrzymywania rodziny.

Drugim środkiem byłoby nagrody za liczbę urodzin w rodzinie. Budżet francuski

Posag w stopniach.

Juda Dattelbaum był jak większość część współczesnych z hanzi.

Rechny sklepik, składający się z zapasik i widoków, miał przy sobie i mimo wielkiej konkurencji, bo gdzie jej nie ma, żył z dochodów z niego, z rodziną, liczącą 600 osób, przywolecił i bogohojem.

Jedyną troską, która mu humor padał, był fakt, że córki z datą na dzień bardziej dorosła, a on ze swego budżetu nie mógł ani grosza pociągnąć dla nich odłożyć, lecz i na to znalazła się rada. Gdy o najstarszą Sarę zgłosił się odpowiedni konkurent, kahal chwalił, że cała gmina wyznaczona w stosunku do swej zaradki, złożyła się na wiano.

Solidarnie współczesnym nie zawiedli, a pierwszy w miasteczku Kresz, kupiec korzeny Grossman, złożył hojny datka, zszedłszy do koron.

Wesela się odbyło, Sara z ofiarowaniem posagu zażyczyła sobie do następnego lotwariku, a odpowiedzialnie się zobowiązała, dostarczać im smaczne, naprawdę „koszernego” mleka, które było przyjętem tak

żarzą, że kawa niem zalana, miała tak wielkie oko, jakby w niem pływał tran ryby.

Cóż z tego, kiedy po roku powtórzyła się ta sama historia z czarobowem Rejsa, a choć skawiki dobrze dzieł otwary się i tym razem, to datki składano były skąpe, bo nawet Grossman odwarzył się tylko czterdziestki koron.

Juda nie pogardził wprawdzie i ofiarą tą, ale było go serce, że wesela drugiej córki musiałoby się odbyć skromniej, przy skompaniowaniu jejich skrzypce, a przyjęcie gości ograniczyło się tylko do weselnego pierlaka i wina rodzynkowego.

Za resztę wiano takupła urodzina panna miała złożyć ją i została na całe małżeństwo uprzywilejowana liferantką tego dla potrzeb niezbędnego artykułu.

Z okazji zbliżającego się trzeciego wesela złotych wiośl, uchwata kabela co do obywateli skisidek zapada na dorząd pary młodej jest tylko większą część jednego głosa, a do korzystnego rozstrzygnięcia przyczyniła się nieważo ta okoliczność, że na tej lotaracji kochali się licznych potomstwa niewieściego Judy Dat-

telbaumu i po niej przychodził już ród męski, który z tytułu oprzywileżowanego stanowiska brała posagów nie mógł dalej zajął się na ofiarności gminy.

Juda Dattelbaum, czując, że to ostatnia gratka, postanowił silnie opierać się przy swem prawie i nie dał akrecywidów i przyszedło zięga przez dalsze obniżanie składek.

Wędrówkę rozpoczął jak i dawniej od Grossmana, a zadzwonił mu przed oczyma puszką wypoczętą w tym celu ze sygnosy, zagadną słowami: — Nie śkap Rebi, bo to posag dla mojej najmłodszej Dory!

Kaplan przyglądał wpiersz długi aż do pasa brody, a wyrażał groby, zastawczony palares z chłabata, wylął z niego dwudziestokoronówkę i wrzeczył prozaczemu z odpowiedziami: — Co mogę, do daję, wszak ten pieniędz w ręku twych dzieł pomógł się skotrotle.

Jako Rebi, tym naraym perplektem chce zażądać uczynić obywatelowi milosierdzia, przedzielnie waznej mił otę obrawoleń szesdziesiąt koron, dru-

giej ostardzielni, dłażogot moje najmłodsze dziecko chce za akrecywid, przedzielnie waznej mił otę obrawoleń.

— Prawde powiedziales, nie nie zapominaj, że ja w tym czasie wydałem również trzy córki, a każde ma z zięgów muwaletem posag obczyny przed ślubem gotówką wypłacił, a posag każdej następnego odci musiałem dać większy, bo teraz ciężkie czasy i każdy interes potrzebuje większej gotówki. Nie daję się więc i wybaczyć mi przyjechać, że ja podwyższając wiano mych córki roztoczych, musiałem uszczuplać posag dla twych dzieł.

Wtedy rozszalał Juda, splunął w w brody, od powiedział obrony:

— Niech bądźcie, bierz i ten grosz skąpy, ale ci nie dziękuję, tylko wiołam z głębi serca: O Jehowo patrz na tego hohobojnego żyda, który krzywdzą moję krewi powydawał za mę, własne córki i zapłać mu według zasługi!

Nelina.

Trwalsze od wiedeńskich gotowe ubrania w Krakowie, ul. Floryańska 7 (tuż przy rynku). Specyalny dział na zamówienia podług miary. Wielki skład sukna, kamgarów, szewiów krajowych i zagranicznych.

ma cały — powiada p. Leroy-Beaulieu — szereg nagród za kultarę lnu, jedwabiu itd. i nie obciążają się zbytnio nagrodami za wzmożenie narobu.

Za każde dziecko ponad dwoje, nagroda udzielana rodzinie powinna wynosić 500 franków, otrzyma ją wieniec każdy, bez względu na stosunki majątkowe, bogaci zaś mogliby je składać na zbliżki lub stowarzyszenia opieki nad sierotami. Złoty lub stowarzyszenia opieki nad sierotami. Złoty lub stowarzyszenia opieki nad sierotami. Złoty lub stowarzyszenia opieki nad sierotami.

Z SALI SĄDOWEJ.

Więski podpalacz.

Jeszcze przed dwoma laty w nocy na 30 czerwca 1907 r. wynchł w Rydzich Rodach w zabudowaniach gospodarczych żniży Sinszewoz pożar, którego pa-
stwą padała stajnia, komora i dach nad chatką Sinszewoz. Szkoda wyniosła 1000 kor.

Co mogło być przyczyną pożaru? Czy ogień był podłożony, czy też może czynnikiem nieostrożności spowodowała niebezpieczeństwo? Myślano nad tem długo w Rydzich Rodach, ale nie zdano dojść do pozytywnej rezultatu. Z czasem ustaliło się we wsi mniemanie, że przyczyną pożaru był że skonstruowany komina w chatce Sinszewoz. I na tam się skierowały. Nikomu nie przyszło nawet na myśl, żeby ogień mógł być podłożony.

Między dwa lata, a o pożarze już nawet nie mówiono w Rydzich Rodach, gdy naraz w październiku bieżącego roku zjawiła się na posterunku żandarmerji w Szczenowej starsza kobieta, Wiktorya Kapusta i oświadczyła, że wie, kto Sinszewoz podpalił i wie o tem, że podpalacz, grzyziony wyrzutami sumienia, chce ponieść za swój czyn karę odpowiednią.

— I tąd to był tym podpalaczem? — spytało Kapustkę.

Kobiśka rozpokiadała się jak dziecko i oparła: — Mój rodony syn, Stanisław Kapusta.
— Czy jak groził dach ledki jej z czoła. Wzruszony standardz dalej:
— A skąd wy o to wiecie?
— Sam mi się przyznał. Przebieg pomsta boska nie czeka, jakby za to nie odpokutował, bo to Pan Bóg nie rzychni, ale sprawiedliwy!

Na podawanie tego doniesienia jestki żandarmerji aresztowała Stanisła Kapustę. Miał to człowiek dość młody, ma już lat 28, łęgi, zdrowy; wo wsi słyne! jako awanturnik i zabijaka, a nado uważano go za złodzieja. Z zawodów był mularzem.

Aresztowany przyszył się w zupełności do winy; opowiedział, że był krytycznej nocy około godz. 3 nad ranem wrzasł podpalacz z karczmy do domu, przebiegając koło zagrody Sinszewoz przypomniał sobie, że ona go przedtem poddała o kradzież kor. Zwrócił w nim głowem, był pijany, nie namyślając się wiga dokoła, wyjął kawałek papieru z tytoniu, zapalił zapalką i podłożył przy przedniej komory Sinszewoz na tak zwane „szczyt”, tj. na mach, obną i liście, jakie tam były obłożone, jak zwykle na wiejskich chatkach, celem strzymania dymu. Zrobiwszy to, poszedł do domu, rozczuł się, ale gdy utoczył karcz. — „Pali się! Rzeźdź!” — zwrwał się, ubrał i wybiegł, a w akcyj rantańkowej brał nawet czynny udział.

I tak po dwóch latach stanął dzisiaj Kapusta, oskarżony o zbrodnię podpalenia, przed trybunałem przysięgłych. Trybunałowi przewodnił sędzia Grodyński, oskarżał prok. Ohtłowicz, bronił adw. Dr. Ilmowski.

Kapusta tłumaczył się, że główną przyczyną jego winy było to, iż był pijany i nie wiedział, co robi.
Na podawanie werdyktu przysięgłych trybunał skazał Kapustę na sześć lat ciężkich robót więziennych, obrotowego postem co miesiąc i elemencie w rozłożeniu zbrodni. Na pytanie, czy przyjmie wyrok, odpowiedział skazany: Nie!

— Cemu? Przecież dostałem niekłą karę, bo za podalenie groził ci więzienie dożywotnie — zawrzył przewodniczący.

— Zawiniem — odparł Kapusta — zasnęliem, ale 6 lat to przecie za dużo.
I wyroku nie przyjął.

Węgierska Steinheilowa.

Przed sądem węgierskim w Szabodze rozgrywa się obecnie proces niejakiej Maryi Haverda, który przypomniał głowę sprawie Steinheilowej w Fargyze. Sędziwy odwołano zbrodni indywidualnym groźnym wynarodkowi, a proces objął w szczególności niemiernie drastyczne i komprominujące nie tylko dla oskarżonych, lecz również dla... sądów węgierskich.

Sędzia przysięgły Balogh np. zaczął wobec tłumów publiczności stawiać biegłym sądowym pytania tak drażliwe, że przewodniczący był zniewolony naprzód upomnieć sędziego, a potem przerywać przesłuch. Senę też tak opisują sprawozdawcy sądowi.

Obrońca Lengyel: Takich pytań nie słyszano jeszcze z ust węgierskiego sędziego!

Sędzia Balogh: Wypraszam sobie podobne uwagi! — I w dalszym ciągu stawia pytania nieszczęśliwie drażliwe.

Przewodniczący: Zwracam uwagę p. sędziego, że pytania te są zbędne i nieostrożne.

Sędzia Balogh stawia pytania podobne w dalszym ciągu.

Obrońca Lengyel: Proszę p. przewodniczącego, aby zwolecił rezezonować od obowiązku odpowiedzialności na pytania.

Przewodniczący: Panie sędzio, proszę raz jeszcze o unikanie podobnych pytań.

Sędzia Balogh: To moje prawo! (pyta dalej).

Przewodniczący: Zwołam rezezonować od obowiązku odpowiedzialności na pytania p. sędziego.

Sędzia Balogh stawia jeszcze drażliwsze pytania.

Przewodniczący (podnieśniętym głosem): Nie zabraniam p. rezezonować odpowiadać na pytania: Zważając na pytanie p. sędziego Balogha.

Po tej scenie nastąpiła jeszcze drażliwsza. Oto obrońca postawił liczne zarzuty prokuratorowi Winclekerowi, a między innymi i ten, że przesłuchiwał Maryę Haverda — w nocy. Skutkiem tego przybyli na śledztwo starszy prokurator z Szeged, który stwierdził, że prokurator Wincleker 5 razy przesłuchiwał Haverdę w nocy, trzy w obecności doczojcy, dwa razy sam. Zapytana przez przewodniczącego Marya Haverda odpowiada: — Pan prokurator był u mnie zawsze, bez żadnego towarzysztwa, i był od godz. 11-jej do 12-jej do 4-jej rano. Śledczy zawsze na moim łóżku. Przynosił mi różę i papierosa. Raz zapytał, czy mi nie przeszkadza? Odpowiedziałam mu, że skoro siedział do świtu, można pozostać i dalej.

Oświadczenie to wywołało ogromną sensację.

Kronika lwowska.

Lwów miał w ostatnich dniach kilka sesansji. I tak przed sądem przysięgłych toczyła się od kilku dni sesansja rozprawa przeciw Józefowi Bielekiemu, który na dom pp. Motylewskich zaciągnął oskarżenie hipoteczne pożyczkę 10 000 kor.

Bieleki, który w toku rozprawy udawał wariata, nagle na rozprawie przyszył się do spytani i opowiedział dokładnie, w jaki sposób popełnił czyn, dzięki się za swoją wdziękliwym Władkiem.

Proces przyszył mdatos sesansyjnych momentów. Ostatnie rozprawa została odroczone celem przeprowadzenia nowego śledztwa. Pani Motylewka a mniemano popełniła samobójstwo, piłą sublimat, a potem próbując się zastrzelić, ale ją powstrzymało.

Drugą sesansją sprawą jest zatarg młodości technicznej z rektorem. Rektor politechniki prof. Paweł wiewiły oddział zali abiektużem Tow. „Omowa” (realizmem) na urządzenie wieszarni inżynierskiego. Urzędem swoim zaproszowała młodzież narodowa, wykazując, że „Omowa” jest towarzysztwem wrogiem polskości. Rektor jednak nie tylko nie ustąpił, ale obraził młodzież narodową, a sam wziął udział w rakim wieczorku i przemawiał na nim.

Po wieczorku narodowy urządził rektorowi koczki muzyki pod mieszkaniem (przedtem odbyła się demonstracja w występieniu), „postępowcy” i Rusini zaś popieczyli z kontrdemonstracją.

Młodzież narodowa na wiesm ogłodem uchwalila rezolucję, w której pociągając ostro rektora, zwrzwała za to, że jako reprezentant polskiej techniki, wyrażał w przemowie swojej ubolewanie, że nie umie przemawiać po rusku, przez co naraził na szwank językowy stan posiadania Polaków na technice.

Rusini cieższą są zwycięstwem kolejom. Od stycznia 1910 wydawane będą w całej Galicji wiodące bilety kolejowe trójjęzyczne: niemieckie, polskie i ruskie. Naturalnie z powodu małych rozmiarów biletów, napisy są w 3 językach na jednym biletie dość niewyraźne.

O wywołowaniu nazw stacji kolejowych w 3 językach nie dotychczas nie wiadomo.

Naokoło sceny i estrady.

Z teatru miejskiego. W niedzielną po południu grana będzie święta komedia Biszfińskiego: „Pan Damazy”, wieszczem — „Gromiwoja”, która następną powtórzoną będzie w poniedziałek i w wtorek; wo środę po osnach popularnych „Judyta” Hobla.

Teatr ludowy. Dziś po raz pierwszy „Zmarły chwytanie” Józefa Lorenza, aktor pełen myśli i dźwięki, plany szersze i technicy wielką młodszą Polaków. Ostatni obraz jest wycisłym zmarłychwytaniem narodu polskiego, na głos „Polonii”. Autor wprowadza dzieło słowiska w osobie koczka, który w powieści Kofiduszka wskazywał stałe w obronie Polaków i sam gnie za Polaków W niedzielną cieższą się wielkim powodzeniem „Stygar”, odgrany będzie raz jeden po południu, z prof. Issakowiczem, w roli Marcha. Wieszor „Zmarłychwytanie”.

Z towarzysztwa muzycznego. Na koncertym koncercie dnia 26 h. m. wygłosi Dr Władysław Żelazki odzwy o twórczości 6. p. Zygmunta Nowosiwickiego. Próby nowo zaangażowanego chóru, składającego się z około 120 śpiewaków i śpiewaczek, żakob

orkiestry pod dyrykcyą Feliksa Nowowiejskiego, są w pelaya tom i jest nadzieja, że koncert ten będzie jednym z najpiękniejszych w Międzyznanie. Popry bieżącym jest znaczący i odpowiadać się należy, że uzyskał na publiczność Krakowa wyprzedził się po brzozi, aby oddać hołd jednemu z naszych największych mistrzów.

Bilety w cenie 2 i 3 kor. za krzesła; na sali, a 1 i 2 kor. za krzesła na galerji sprzedaje księgarnia Kryszanowskiego (Rynek główny, Ltnia A—B) od g. 9—12 od 3—6.

Wieszorak u cytrystów. W lokalu Krak. Tow. zryzawa młodszych artystów, odbył się w czwartek 18 b. m. plerwszy w tym roku artystyczny wieszorak młodszych artystów, który zgromadził nadszyjący liczną wyborową publiczność. Obfito i za wżech misz interesujących program wypełniony produkcy sekstetu i kwartetu na cytrych pod kierunkiem prof. T. Stacha, orkiestry mandolinowej, oraz piątkę śpiew p. H. — Sekstet cytryowy (prof. Stach, pp.: Danilawicz, Knieznerowa, Seidenowa, Galkówna, Rottler) wykonał: Kobelia — „Utwór komerowy”, oraz wale kpletwy z „Drewniarza” Lehara, w transkrypcyj na cytry prof. Stacha. Kwartet cytryowy ogłosił: Beethoven „Utwór młodzieńcy” wale i „Fantazyja”, oraz Czerniatra „Utwór młodzieńcy” pianisty styryjskiego. Wykonawcy powyższych utworów spotkali się z żywym uznaniem i aplaudem zebranej publiczności, która też nie szczędziła zasłużonych braw. Osobną uwagę poświęcił wale orkiestrze tambur mandolinowej, która w imponująco licznie (18 członków) wykonała kilka pod każdym względem udanych utworów jak: „Marz węgierski”, Verdigo — „Misericere”, Wrońskiego „Mistry”.

Repertuar teatru miejskiego:

Sobota: „Gromiwoja”.
Niedziela pop.: „Pan Damazy”.
Niedziela wiesor: „Gromiwoja”.
Poniedziałek: „Gromiwoja”.
Wtorek: „Gromiwoja”.
Środa: „Judyta”.
Czwartek: „Gromiwoja”.
Piątek: „Ludy Fiedrick”.
Sobota: „Schizowie” i „Panna wieszor”.
Niedziela wiesor: „Schizowie” i „Panna wieszor”.
Poniedziałek: „Noc listopadowa”.

Repertuar teatru ludowego:

Sobota: „Zmarłychwytanie”.
Niedziela wiesor: „Zmarłychwytanie”.
Niedziela wiesor: „Schizowie” i „Panna wieszor”.
Poniedziałek: „Figte wiosenne”.
Wtorek: „Biedna dziewczyna”.

Co słyszać w mieście?

Zabezpieczenie miasta przed powodzią.

Komisyja prawno-wodna, mająca powziąć decyzję o projektach zabezpieczenia Wielkiego Krakowa przed powodzią, objędziała wo środę, jak wiadomo, brzozi Wiśły statkiem „Donajca”, a przez dwa dni następnie (czwartek i piątek) objędziała grana gmin Dębniak, Zakrzówka i Ludwinowa. W piątek komisyja w dowoku p. Babi i w Zakrzówku podano kosztom przedmiotowy projekty, do której p. Babi dostarczył wielkiego chleba. O godzinie 5 w 11 Krakowickiej Rada miejskiej zebrały się znowu licnie strony zainteresowane, podług do protokółu was zyczenia i zarzrezenia. Ogólnie, tak że strony reprezentowały gminy Dębniak, Zakrzówka i Ludwinowa jak że strony poszczególnych właścicieli. W rzeczywistości wyłonił się opinia, przedlwa projektowi przekupu Wiśły (według prof. Sikorskiego), z tego względu, że mieszkańcy uważają stworzenie wypływu z Dębniak za niekorzystne.

Wskazując informacyj naszych, rząd przy rozstrzygnięciu kwestyj, który z projektów zabezpieczenia miasta przed powodzią ma zostać wykonany, wielką wagę przywiązuje do strony moralnej sprawy czyli do opinii interesowanych mieszkańców i gmin. Kwestya kosztów nie taką odgra rolę, ale kwestya naspo sobienia ludności. Za zaś opinia ludności i jej reprezentantów (gminy i powiaty) jest przeciwna przekupowi, zatem prawdopodobnie komisyja, a następnie ministerstwo oświadczy się za projektem rządowym w. Ingardena, to jest za obmustraniem lotyka Wiśły.

Świadczyamy faktyczny stan rzeczy z prawdziwym ubolewaniem, gdyż projekt przekupu prof. Sikorskiego dotknie lepiej zabezpieczenia miasta, jest genialnie pomysły i technicznie znakomicie opracowany i stawia pod Wawelem mały port handlowy, bardzo pożądanym.

Jezeli projekt rządowy (obmustranie Wiśły) miałby być przyjęty, wówczas Dębniak i Ludwinowa domagał się stanowca bodowca godziwego wzięcia oszczędności i wale, i protestował przeciw zamierzonym (w przewidywaniu) z wyjątkiem sanitarnych sta jest dopuszczalny. Konieczne jest przypięzanie budowy ko lektora. Także projekt rządowy (obmustranie) i częściowe sprztowanie lotyka Wiśły) czyni koniecznym wywłaszczenie i zbierzenie kilkunastu domów w Dębniaku, a mianowicie 3 domów nadbrzeżnych klasztoru zwierzchniego, kadarni Horowicza, rezydencji p. Kadulskiej, 4 domów rybackich ponad mostem żelaznym, zaś ponizj mostu fabryki Siltowicki-

go (zgodzono), dom nr. Lasockiej, całej willi. Różnowalcy naprzawia Wawel, dom p. Komorowski, z całym kompleksem stojących w sągledwie domów parterowych, w ulicy Potemnej, dom p. Chojnickiego i części sągledwie kamienicy, w ulicy Mickiewicza dom parterowy nad brzoziem, willi dra Święgata i kilku jeszcze mniejszych domów.

Strejk w Akademii Sztuk Pięknych.

W wtynajły strajkowej zbliża się moment krytyczny. W poniedziałek, t. j. 22 h. m. upływa termin, wyznaczony uczeniem przez dyrektora i ministerstwo do powzro do pracy. Wobec tego, że nieuczniowie nie myśdli do pracy wrócić, dopóki nie zostaną uwzględnione bodaj najwastężniejsze ich postulaty, więdno na celno wygłoszenie uzasadnionej normylni nauki, zachodzi obawa, że w poniedziałek Akademia przystąpi zamknięciu. Więz tego pomysł wygłoszenia dyrektora Akademii, która od lat została doznała wazystkie braki w Akademii panegora, ale nie pozostyla żadnych absolutnie kraków, aby sło usnąć, powołując się jedynie lenistwem i systemem oszczędnościowym.

Strejkujący nieuczniowie wysunęli tymczasem na naukę dwie sale w Stow. „Spółnia” i w Stow. „Związek robotniczy”, gdzie pracują wyuczono. Ponadto komitet strajkowy zorganizował wiecejszy pojzazowo po starym Krakowie. Dziś odbyła się pierwsza taka wiecejsza na Wawelu, przyczem nieuczniowie zwiędli dokładnie katedrę swawalki.

W poniedziałek wialdy strajkujący obcheryz drukowanymi do Kola polskiego, postów krakowickich i dziennikami, wykazującymi wyrazie wazystkie anomalnie stosunki, panujące w nocy Akademii. W memoryale zamieszczono również list prof. Meisera, który jeszcze w roku 1905 występował przeciw nieuczniomw stonkoma, wśród jakich znajduje się i ma się rozwijać nasza Akademia pod dyrektoryą p. Fałata.

Pierwsza kuchnia szkolna w Krakowie.

Jutro, t. j. w niedzielną, o godz. 10 rano odbędzie się poświęcenie i otwarcie pierwszej kuchni szkolnej, wznieszonej się w lokalu przy ul. Pędziólów 1. 15. Zdarzaniem kuchni jest udzielanie praktycznej nauki gospodarstwa domowego jako przedmiotu obowiązkowego w szkołach wydziałowych w Krakowie. W tym celu wygłoszono na razie tylko do szkoły wydziałowej na Kleparzu, której dyrektorką jest p. Baranaka i do szkoły wydz. pod Wawelem, zostającej pod dyrektoryą p. Pogonowicz.

Ta pierwsza kuchnia szkolna została założoną przez gminę miasta Krakowa na podstawie uchwały Rady miejskiej, powziętej w maju b. r. Wówczas referat sekcyj szkolnej radca Wawern przedstawił i wyjąłnił zadanie takiej szkoły.

Dzielnicyca nocą się obecnie i nauki gospodarstwa domowego, która stała obowiązkowa w 11 lat szkolnych, czysto teoretyczna, nie przynosi żadnych rezultatów; dzielnicyca, wychodząca ze szkoły, nie na polska o gotowała. Rada miejska wie, czego spaćwiedzi praktyczne wykształcenie, tak bardzo potrzebne dziewczętom jak przyszył matkom i gospodyniom, wprowadziła w życie osnowę szkoły gotowania i zapewniła jej fuchowe sily nauzytelnicke.

Kuchnia szkolna zorganizowana jest w ten sposób, że nieuczenie same gotować w niej będą obydaj pod kierunkiem fachowej nauczycielki i same będą ich obydaj sprządać. Koszta utrzymania ponosić będzie Rada miejska, która spodziwiała się na ten cel wydajność subwencyj państwa i kraju. Nauka obydwać się będzie dla każdej klasy rat na tydzień przez cztery godziny. Kierownictwo kuchni powierzone zawodowo uzdolnionej osnowicyce p. Makolondrzanca, która ukończyła kurs gospodarstwa domowego w Wiedniu. W przyszłości utworzonych zostanie w Krakowie kilka takich kuchni, tak, aby każda dzielnicyca, która ukończy szkołę wydziałową, miała do kuchni gotowania.

W tych lubniejszych szkołach uczonele będą jednak tylko najdogodniejszą wiadomości z dziedzin gospodarstwa domowego. Dzielnicyca naszczą się w nich pracować w kuchni. Dalez uzupełnienie wykształcenia osnowicyce będą mogły dzielnicyca po ukończeniu szkoły wydziałowej odbyć w osobnej szkole gospodarstwa domowego, która zostanie otwarta również strannem gminy dnia 1 września 1910 r.

Uroczystość św. Cyncylii.

W poniedziałek 22 listopada o godz. 11 przed południem, jako w dzień św. Cyncylii, patronki miłośnicy, odbędzie się w Krakowie w kościele Najśw. Maryi Panny uroczyste poświęcenie nowych organów, zbudowanych przez pp. Zehrowskich, organmistrzów z Krakowa.

Następnie odbędzie się w kościele św. Cyncylii uroczysta „Maza św.”, celebrowana przez przew. ka. prałata Czesława Wądzkiego, podczas której miejscowy chóir wzmieniony pod kierunkiem St. Nielepińskiego ogłosił 4 głosowa Mszę K. Kompozyta, z towarzyszeniem organu i orkiestry. Na graduale chóir a capella „Coellia famala”, kompozycy ka. Tomasa Bekowskiego. Na ofertorium „O salutaris Mariae” Leybshaha, zaśpiewa solo baryton p. Edward Gleszer, uczeń szkoły prof. Aleksandra Handzwickiego.

Podczas Mszy św. grad będzie na organach prof. Ludwika Zajączka. Po Mszy św. zaprowadzi dyrektor Feliks Nowowiejski 4 utwory organowe, dotychczas

Wskazania: Choroby serca i naczyń, przewlekły nieżyty oskrzeli, niedowład kiszki, otyłość, choroby nerwowe. Leczenie artrytyzmu i reumatyzmu gorącym powietrzem.
Aparat Roentgena w celach rozpoznawczych chorób chirurgicznych i wewnętrznych. — Sala operacyjna.
Pokoje dla chorych.
Dr Metz. Dr Staszewski.

Mechanolecniczy Zakład Zanderowski
LECZNICIA chirurgiczno-ortopedyczna
ulica Zybkiewiczza 1. 9. — Telefon 796.
od godz. 9—1 i od 4—6.

FRANCISZEK MARTIN
dziecinna dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapturki, kapelusze, pończochy, rękawiczki, bielizna, trykotarze i całe wyprawki dla niemowląt.
Kraków, Rynek główny 1. 12.

